

1. Kas ühenduse õigusest tuleneb kohustus ametlikult kontrollida direktiivist 85/511/EMÜ⁽¹⁾ tulenevaid aluseid — st hinnata kohtuvaidluse aluseks mitteolevaid aluseid?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

Kas direktiivi 85/511/EMÜ artikli 11 lõike 1 esimesest taandest, koosmõjus artikli 13 lõike 1 teise taandega, tuleneval liikmesriikide kohustusel tagada, et suu- ja sõrataudi avastamiseks tehtavad laboriuuringud viiakse läbi direktiivi 85/511/EMÜ lisas B loetletud laborite poolt, on otsene mõju?

3. a) Kas direktiivi 85/511/EMÜ artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada viisil, et asjaolul, et suu- ja sõrataud diagnoositakse direktiivi 85/511/EMÜ lisas B nimetatata laboris, on õiguslikud tagajärjed?

b) Kui vastus küsimusele 3a on jaatav, siis:

Kas direktiivi 85/511/EMÜ artikli 11 lõike 1 eesmärk on kaitsta üksikisiku huve nagu põhikohtuasja hageja huve? Juhul kui see nii ei ole, siis kas need üksikisikud, nagu põhikohtuasjade hagejad, võivad sellest sättest tulenevate kohustuste rikkumise tõttu kaevata liikmesriigi ametiasutuste peale?

c) Juhul kui küsimuse 3b vastusest tuleneb, et üksikisikud võivad tugineda direktiivi 85/511/EMÜ artikli 11 lõikele 1, siis:

Millised õiguslikud tagajärjed on suu- ja sõrataudi diagnoosimisel labori poolt, keda ei ole direktiivi 85/511/EMÜ lisas B nimetatud?

4. Kas direktiivi 85/511/EMÜ lisa B tuleb selle direktiivi artikli 11 ja artikli 13 valguses tõlgendada viisil, et nimetus "Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad" võib hõlmata ka nimetust ID-Lelystad B.V?

5. Kui vastusest eeltoodud küsimustele tuleneb, et suu- ja sõrataudi võib diagnoosida direktiivi 85/511/EMÜ lisas B nimetatata labor või direktiivi 85/511/EMÜ lisa B tuleb tõlgendada viisil, et nimetus "Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad" hõlmab, või peab hõlmama ka nimetust ID-Lelystad B.V, siis:

Kas direktiivi 85/511/EMÜ tuleb tõlgendada viisil, et pädevate siseriiklike haldusametuste jaoks on siduvad direktiivi 85/511/EMÜ lisas B nimetatud labori uuringute tulemused või juhul kui vastusest küsimusele 3a tuleneb, et haldusasu-

tused võivad võtta meetmeid suu- ja sõrataudi tõrjeks tuginedes direktiivi 85/511/EMÜ lisas B nimetatata labori tulemustele, siis on siduvad ka viimatinimetatud labori tulemused või kuulub laborite volituste kindlakstegemine liikmesriikide pädevusse menetlusautonoomia alusel, ning kas põhikohtuasja kohus peab hindama nii seda kas asjassepuutuvad ettekirjutused kehtivad sõltumata sellest, kas laboratoorsed uuringud on tehtud ühenduse või siseriiklikust õigusest tuleneva kohustuse alusel, kui ka seda, kas siseriikliku menetluse õigusliku raamistiku kohaldamine ei muuda oluliselt raskemaks või praktiliselt võimatuks ühenduse õigusnormide kohaldamist?

6. Juhul kui vastusest küsimusele 5 tuleneb, et siseriiklike ametiasutuste seotus labori tulemusega on reguleeritud direktiivi 85/511/EMÜ alusel, siis:

Kas siseriiklikud ametiasutused on tingimata seotud laboris tehtud suu- ja sõrataudi uuringute tulemusega? Juhul kui vastus on eitav, siis milline otsustuspädevus on siseriiklikel ametiasutustel direktiivi 85/511/EMÜ alusel?

(¹) Nõukogu 18. novembri 1985. aasta direktiiv 85/511/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks (EÜT L 315, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento 21. märtsi 2005. aasta määrusega kohtuasjas Stradasfalti srl versus Agenzia Entrate Ufficio Trento

(Kohtuasi C-228/05)

(2005/C 193/25)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

21. märtsi 2005. aasta määrusega, mis saabus kohtukantseleisse 24. mail 2005, kohtuasjas Stradasfalti srl v. Agenzia Entrate Ufficio Trento, küsib Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1) Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388(EMÜ) ⁽¹⁾ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 17 lõike 7 esimest lauset tuleb, arvestades sama artikli lõikega 2, tõlgendada nii, et:

a) käsitletava artikliga on vastuolus, kui nimetatud direktiivi artiklis 29 ettenähtud "käibemaksukomiteega konsulteerimiseks" loetakse, kui liikmesriik lihtsalt teavitab selliste siseriiklike õigusnormide vastuvõtmisest, nagu Vabariigi presidendi dekreedid nr 633/72 praeguse artikli 19a1 punktid c ja d ning nende edasised pikendamised, mis piiravad maksustatavast tulust artikli 17 lõikes 2 osutatud kauba kasutamise ja hooldusega seotud käibemaksu mahaarvamise õigust vaid käibemaksukomitee üles märkimise alusel;

b) nimetatud artikliga on samuti vastuolus, kui artikli rakendamisel kuuluvaks meetmeks loetakse ükskõik milline punktis a nimetatud kaupade omandamise, kasutamise ja hooldusega seotud käibemaksu maksustatavast tulust mahaarvamise õiguse piiramine, mis on kehtestatud enne käibemaksukomiteega konsulteerimist ja mida hoitakse kehtivana tänu arvukatele seaduslikele pikendaminele, mis üksteisele juba üle 25 aasta katkematult järgnevad;

c) kui vastus punktis 1 b esitatud küsimusele on jaatav, siis palutakse Euroopa Kohtul viidata kriteeriumitele, mille alusel saab kindlaks teha pikendamise maksimaalse kestuse seoses kuuenda direktiivi artikli 17 lõikes 7 arvesse võetud majanduse tsüklilisusega; või täpsustada, kas ajutise iseloomu mittejärgimine erandite (korduvad) puhul annab maksjale õiguse mahaarvamiseks?

2) Kui eespool viidatud artikli 17 lõikes 7 ettenähtud menetluse tingimusi ei ole järgitud, siis kas Euroopa Kohtu arvates tuleb nimetatud direktiivi artikli 17 lõiget 2 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi poolt pärast kuuenda direktiivi jõustumist (Itaalia puhul 1. jaanuaril 1979) võetud siseriiklikud õigusnormid või halduspraktika võib piirata objektiivsel viisil ja tähtajatult teatud mootorsõidukite omandamise, kasutamise ja hooldusega seotud käibemaksu mahaarvamist maksustatavast tulust?

⁽¹⁾ EÜT L 145, 13.6.1977. lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus 23. mai 2005. aasta otsusega kohtuasjas Oy Esab versus Keskusverolautakunta

(Kohtuasi C-231/05)

(2005/C 193/26)

(Kohtumenetluse keel: soome)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Korkein hallinto-oikeus'i 23. mai 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Oy Esab v. Keskusverolautakunta, mis saabus kohtukantsleisisse 25. mail 2005.

Korkein hallinto-oikeus küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 43 ja 56, võttes arvesse asutamislepingu artiklit 58 ja nõukogu direktiivi 90/435/EMÜ ⁽¹⁾, eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarvõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus Soome kontsernitoeust puudutavate õigusnormidega kehtestatud süsteem, mille kohaselt sõltub kontsernitoeust maksustamisel mahaarvamise tingimusest, et nii kontsernitoeust andja kui ka selle saaja peavad olema siseriiklikud äriühingud.

⁽¹⁾ 23. juuli 1990, 20.8.1990 EÜT L 225, lk 6.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 30. mai 2005. aasta hagi Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vastu

(Kohtuasi C-236/05)

(2005/C 193/27)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 30. mail 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vastu. Hageja esindaja on Karen Banks, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.